

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 318: Cho Nên “Vô Trụ”, Chính Là Phương Pháp Duy Nhất Để Nhập Môn Vô Sanh

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 025)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Cố vô trụ, chính thị vô sanh chi duy nhất nhập thủ phương pháp.】

(Dịch nghĩa: Cho nên “vô trụ”, chính là phương pháp duy nhất để nhập môn Vô Sanh.)

“Duy nhất” nghĩa là không có cái thứ hai, chỉ có một phương pháp này mà thôi. Tám vạn bốn ngàn pháp môn, bất luận là hành môn nào, thấy đều phải buông xả tất cả, thì mới có thể chứng đắc Vô Sanh Pháp Nhãn.

Những lời này nói ra thì dễ, nhưng để thật sự làm cho được thì quá khó! Tôi rất muốn buông xả, nhưng cái ý niệm “rất muốn” đó lại chính là một vọng niệm. Quý vị thử nghĩ xem, cái vọng niệm này có thể đoạn trừ được vọng niệm hay không? Không thể đoạn được vọng niệm. Rất muốn [buông] cũng chẳng được, thật cũng đành bất lực mà thôi.

Chúng ta quả thật rất may mắn, may nhờ gặp được A Di Đà Phật. Chỉ cần xoay chuyển tâm ý, chuyên niệm A Di Đà Phật là được rồi, cứ một lòng niệm Phật như vậy cho đến ngày vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc. Cổ đức thường nói: “*Đãn đắc kiến Di Đà, hà sảo bất khai ngộ*” (Chỉ cần gặp được Di Đà, lo gì chẳng được khai ngộ). Khai ngộ chính là ngộ nhập Vô Sanh Pháp Nhãn. Hễ gặp được A Di Đà Phật, chứng Vô Sanh Pháp Nhãn, thì việc buông xả tất cả sẽ chẳng còn khó khăn nữa; nhưng khi chưa gặp được A Di Đà Phật thì [việc buông xả] thật vô cùng gian nan.

Điều này giải thích vì sao từ xưa đến nay, rất nhiều người tu Bát Nhã đến cuối cùng đều niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ. Trong phần tiêu chú phía trước chúng ta đã thấy, bao gồm cả Bồ Tát Mã Minh, Bồ Tát Long Thọ; tại Trung Quốc thì có Đại sư Trí Giả, Đại sư Vĩnh Minh, các Ngài đều là những bậc tu

Bát Nhã, nhưng cuối cùng đều niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ. Những vị Đại Bồ Tát này thật vô cùng hiếm có, thông Tông thông Giáo. Quý vị nói về Thiền, các Ngài đã đại triệt đại ngộ; nói về Giáo, các Ngài đã đại khai viên giải; nói về Mật, các Ngài đã tam mật tương ưng. Vậy tại sao các Ngài vẫn còn niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ?

Chúng ta hãy suy ngẫm cho thật kỹ, niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ là một pháp cứu cánh, là một pháp đại viên mãn. Nếu như bỏ đi pháp môn này, thì cho dù các Ngài đắc được Vô Sanh Pháp Nhãn, nhưng muốn tu đến quả vị Phật, vẫn phải tốn một thời gian rất dài, phải trải qua vô vàn cửa ải khó khăn. Còn khi đến thế giới Tây Phương Cực Lạc, những gì các Ngài mong cầu liền lập tức đạt được. Đây chính là điểm thù thắng của thế giới Tây Phương vậy.